

Tertialrapporten per april 2014 för Stockholms läns landsting

En av de allra största utmaningarna i Stockholms Läns Landsting i dag är personalrekryteringen inom vården. I februari beslöt landstingsstyrelsen att avsätta medel för lönesatsningar för främst vårdpersonal. Medlen som avsätts får inte användas för generella påslag utan riktar sig till medarbetare som ”i särskilt hög grad bidragit till måluppfyllelse och verksamhetsutveckling”. Vänsterpartiet ansåg då, och anser fortfarande, att denna lönesatsning är fel tänkt.

Sjuksköterskorna i Stockholms län behöver tvärtom ett generellt lönelöft. Vänsterpartiet har därför avsatt 255 miljoner kronor för en lönestrategi utöver avtal i sin budgetreservation 2014.

Karolinska Universitetssjukhuset redovisar ett negativt resultat som främst beror på personalkostnader utöver budget. Sjukhuset har också högre kostnader för inhyrd personal för att möta behovet av specialistutbildad vårdpersonal och därmed hålla vårdplatser öppna. Södersjukhuset redovisar ett negativt resultat vilket bland annat beror på ökade personalkostnader. På SöS begränsas i dag dessutom produktionskapaciteten av en besvärlig personalförsörjningssituation som visar sig genom en högre personalomsättning, svårigheter att rekrytera sjuksköterskor, ökade inskolningskostnader för nyanställda och löneglidning då ingångslönerna för nyanställda är högre än budgeterat. Danderyd har ökade bemanningskostnader och minskad vårdproduktion, Södertälje sjukhus signalerar sjuksköterskebrist som kan komma att belasta resultatet ytterligare.

Detta är tydliga exempel på att vi idag saknar en sammanhängande och proaktiv personalpolitik. Vi saknar en budget som tar höjd för den situation akutsjukhusen står inför. Det framstår som alltmer obegripligt varför just akutsjukvården ska ha den sämsta lönepolitiken gentemot sjuksköterskekollektivet, den mest oattraktiva personalpolitiken. Detta är ytterst ett politiskt ansvar och kräver en politisk hantering.